

Čís. 9223.

Bylo-li tímž rozsudkem rozhodnuto o věci nepatrné a o věci přesahující hranici pro věci nepatrné, běží lhůta k odvolání i ohledně nároku nepatrného od doručení rozsudku. Než uplynula lhůta k odvolání, nelze navrhnouti povolení exekuce ani k vydobytí onoho nepatrného nároku.

(Rozh. ze dne 3. října 1929, R I 710/29.)

O nárocích uplatňovaných v žalobě a to o nároku na odvolání prohlášení žalovaného, oceněném na 2.500 Kč, a o nároku na zaplacení 224 Kč 70 h bylo rozhodnuto tímž rozsudkem ze dne 16. března 1929. Rozsudek byl žalobci doručen dne 2. dubna 1929, a již dne 3. dubna 1929 navrhl žalobce povolení exekuce k vydobytí 224 Kč 70 h. S o u d první stolice exekuci povolil, rekursní s o u d exekuční návrh návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Nelze pochybovati o tom, že jest rozsudek podle ustanovení §§ 461, 464 druhý odstavec první věta c. ř. s. odporovatelným, pokud jde o výrok o odvolání prohlášení. Ježto však lze podati proti rozsudku podle § 465 c. ř. s. jen jeden odvolací spis, běží lhůta k odvolání i ve příčině rozsudečného výroku o zaplacení částky 224 Kč 70 h od doručení rozsudku a nemohl ani tento výrok nabýti moci práva před uplynutím lhůty § 464 druhý odstavec první věta c. ř. s. Podle § 1 čís. 1 ex. ř. jsou exekučním titulem konečné rozsudky a jiné v rozepřích vydané rozsudky soudů civilních, je-li další právní pořad proti nim vyloučen nebo není-li alespoň propůjčen opravný prostředek, jenž by exekuci zastavoval. Je-li tož byl rozsudek, na jehož základě stěžovatel vede exekuci, žalovanému doručen teprve 2. dubna 1929 a lhůta k odvolání uplynula teprve 16. dubna 1929, neměl soud povolit již 3. dubna 1929 exekuci a právem proto změnil rekursní soud usnesení prvního soudu tak, že se návrh na mobilární exekuci zamítá. Na tom nemění nic okolnost, že odvolání může co do jednotlivých nároků, pokud jde o otázku přípustnosti, míti různý osud. Rozhodným je jen, že bylo o obou nárocích uznáno tímž rozsudkem a že lze proti tomuto rozsudku podati odvolání podle § 464 druhý odstavec první věta c. ř. s.

Čís. 9224.

Podala-li chudá strana písemně u sborového soudu rekurs do usnesení, jímž bylo vyhověno žádosti advokáta, jí zřízeného, by byl sprostěn ze zastupování, musí býti rekurs opatřen podpisem advokáta.

(Rozh. ze dne 3. října 1929, R I 795/29/1.)

V r e c h n í s o u d sprostil zástupce chudé strany podle čl. XXXIII uv. zák. k c. ř. s. z povinnosti zastupovati ji v zamýšleném syndikátním sporu. Do tohoto usnesení podala strana písemný rekurs bez podpisu advokáta. N e j v y š š í s o u d vrátil spisy vrchnímu soudu s tímto p o u k a z e m: Podle čl. XXXIII uv. zák. k c. ř. s. může chudá strana též u sborových soudů podati rekurs proti usnesení, jímž se vyhovuje žádosti advokáta jí zřízeného, by byl sprostěn zastupování, ústně do protokolu. Podá-li však rekurs písemně, musí býti podle § 520 c. ř. s. opatřen podpisem advokáta, poněvadž zmíněný čl. XXXIII neobsahuje ohledně rekursu podaného stranou písemně výjimku z předpisu § 520 c. ř. s. Jelikož stěžovatel podal rekurs písemně bez podpisu advokáta, vracejí se spisy k odstranění této formální vady podle § 84 c. ř. s. Při tom se upozorňuje na rozhodnutí nejvyššího soudu sb. n. s. čís. 2535.

Čís. 9225.

Dlužník má právo odporovati povolení exekuce podle § 36 ex. ř. bez ohledu na to, jaké exekuční kroky byly povoleny, jen jsou-li splněny podmínky § 36 ex. ř. Příkázáním k vybrání není ještě skončena exekuce na pohledávku.

(Rozh. ze dne 3. října 1929, Rv I 1761/28.)

Žalobě dlužníka proti vymáhajícímu věřiteli, by byla prohlášena nepřipustnou exekuce vedená žalovaným, bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Jest pravda, že odvolací soud se nedotkl vývodu odvolacího spisu, že exekuce žalovaným vedená jest již skončena příkázáním zabavené pohledávky k vybrání a že prý proto žalobkyně není oprávněna domáhati se výroku o nepřipustnosti exekuce. Ale dlužník má právo odporovati povolení exekuce podle § 36 ex. ř. bez ohledu na to, jaké exekuční kroky byly povoleny, jsou-li jen splněny podmínky tohoto předpisu zákona. A ty splněny byly, neboť příkázáním pohledávky k vybrání nebyla exekuce skončena a vymáhaný nárok splněn.

Čís. 9226.

Výhrada zpětné koupě (§ 1070 obč. zák.) při movitých věcech činí neplatnou celou smlouvu, pak-li by bez ní nebylo došlo ani k prodeji věci.

(Rozh. ze dne 3. října 1929, Rv I 360/29.)

Žalovaní, vymáhající věřitelé, zabavili v exekuci proti manželům K-ovým movitosti. Žalobce domáhal se na žalovaných zrušení exekuce,